

opnås ved anvendelse af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder.

Til nr. 11

Finanstilsynet kan ifølge det gældende stk. 3 indhente oplysninger samt foretage inspektionsbesøg hos pengeinstituttets moder-, datter- og søsterselskaber samt virksomheder, som instituttet har særlig tilknytning til (associerede virksomheder). Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet kan skaffe sig indseende med transaktioner inden for en finansiel koncern, som måtte være af betydning for pengeinstituttets soliditet og indskydernes sikkerhed.

I forslagets *stk. 3* er det præciseret, at Finanstilsynet uden retskendelse kan få adgang til disse virksomheder. For så vidt angår forholdet til Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed henvises til bemærkningerne under pkt. 11.

Opregningen af de virksomheder, som Finanstilsynet uden retskendelse har adgang til, er udtømmende. De ikke-finansielle holdingselskaber, som i medfør af lov nr. 328 af 31. maj 1999 blev underlagt kapitalkrav, vil i egenskab af modervirksomheder også være omfattet af bestemmelsen.

For så vidt angår baggrunden for præciseringen af bestemmelsen og de forudsætninger, hvorunder denne skal administreres, henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 10 (§ 49, stk. 2).

Til nr. 12

Forslaget er en konsekvens af, at retsplejelovens § 21 om kommissionsdomstole og § 21 a om undersøgelsesretter er ophævet og erstattet af lov nr. 357 af 2. juni 1999 om undersøgelseskommissioner. Bestemmelsen indebærer, at der kan videregives fortrolige oplysninger til en undersøgelseskommission nedsat i medfør af lov om undersøgelseskommissioner.

Til nr. 13

På baggrund af anbefalinger fra Udvalget om den finansielle sektor efter år 2000 foreslås, at reglerne om de finansielle virksomheders adgang til at videregive oplysninger ændres. Reglerne suppleres af de generelle databeskyttelsesretlige regler. Hvor et forhold er reguleret af begge regelsæt, finder de i lov om banker og sparekasser m.v. fastsatte regler anvendelse.

Det samme vil gælde i forhold til de regler om behandling af personoplysninger, der fastsættes i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af

sådanne oplysninger (i det følgende benævnt »direktivet om behandling af personoplysninger«).

Forslagets *stk. 1* er en videreførelse af den gældende § 54, stk. 2, 1. pkt. Personkredsen og de beskyttede oplysninger er de samme som i den gældende § 54, stk. 2. Det er således både oplysninger om kunder, såvel som pengeinstituttets forretningshemmeligheder, der er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at medlemmer af ledelsen m.v. i visse moder- og holdingselskaber pålægges tavshedspligt svarende til, hvad der gælder i deres finansielle dattervirksomheder. Ligestillet hermed er, uanset betegnelse, alle, der varetager tilsvarende opgaver. De øgede krav til de pågældende moder- og holdingselskaber i form af blandt andet solvenskrav og krav om opgørelse af store engagementer på koncernbasis medfører, at personer i de pågældende moder- og holdingselskaber i stigende omfang bliver bekendt med oplysninger, der hidrører fra finansielle virksomheder undergivet tavshedspligt. Den i stk. 3 foreslåede adgang til at videregive oplysninger til brug for koncernstyring til visse moder- og holdingselskaber vil yderligere øge mængden af oplysninger, der kan videregives til moder- og holdingselskaber. Forslaget er en naturlig konsekvens af denne udvikling.

Det vil stadig være tilladt at videregive oplysninger, når videregivelsen ikke kan anses som uberettiget. Efter praksis anses det for eksempel ikke som uberettiget at videregive oplysninger, hvor pligten hertil følger af lovgivning. Det anses endvidere ikke som uberettiget, at videregive oplysninger i forbindelse med et pengeinstituts eventuelle fusion eller sammenlægning med et andet pengeinstitut, i det omfang det er nødvendigt for, at det overtagende pengeinstitut kan vurdere boniteten af kunderne i det andet pengeinstitut. Det anses efter omstændighederne heller ikke som uberettiget at videregive oplysninger ved besvarelse af soliditetsforspørgsler i overensstemmelse med de af Finansrådet udstedte retningslinjer. I forbindelse med kunders klage til Pengeinstitutankenævnet eller ved civile retssager anses det normalt ikke som uberettiget at videregive oplysninger, der er nødvendige for, at pengeinstituttet kan varetage sine retlige interesser. Videregivelse til advokat, revisor eller edb-servicebureau vil efter omstændighederne ikke anses som uberettiget. Når kunden har givet sit samtykke til offentliggørelse af en oplysning, er der ikke længere nogen beskyttelsesinteresse, og pengeinstituttets videregivelse af oplysningerne vil derfor ikke anses som uberettiget.

Det følger af god administrativ praksis for pengeinstitutter, at instituttet skal have forretningsgange,